

[Fiskeriministeren]

det i saltvandsområdet i Vadehavet ved fiskeriministeriets bekendtgørelse nr. 64 af 15. februar 1983.

Der har bl.a. fra Danmarks Sportsfiskerforbund været fremsat ønske om en yderligere beskyttelse af snæbelens opgang i Vidåen gennem et forbud mod anvendelse af bl.a. nedgarn i åens nedre løb. Samtidig er der fra flere sider rejst ønske om, at området mellem Højer sluse og Vidå sluse inddrages under ferskvandsfiskerilovens regler.

Ønsket om inddragelse af området som ferskvand er efter fiskeriministeriets opfattelse naturlig, også fordi der er sket store forandringer i vandområderne efter etableringen af det udvidede dige og den nye sluse ved Vidåen.

Fiskeriministeriet har derfor foranlediget, at der er rejst en landvæsenskommissionssag, der skal afgrænse ferskvandsområdet.

Jeg er fuldt opmærksom på, at særlige forhold kan gøre sig gældende i Vidåsystemet, bl.a. under hensyn til ønsket om at ophjælpe snæbelen. Når landvæsenskommissionssagen er afsluttet, vil fiskeriministeriet derfor træffe afgørelse om, hvordan fiskeriet kan reguleres både omkring udløbet og i selve åen, således at der sikres snæbelen og anden laksefisk opgang, således at gydemulighederne i åsystemet kan udnyttes.

Spm. nr. S 1643

Til indenrigsministeren (20/8 86) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Er det efter ministerens mening uforeneligt med tillidsmandsreglerne for personale beskæftiget i amtskommuner, at tillidsmænd udtaler sig om forholdene på deres arbejdsplads, herunder vurderer, hvad utilfredsstillende forhold kan føre til, samt at dette derfor kan give anledning til påtale fra overordnede, og vil ministeren sikre, at offentligt ansatte får mulighed for at ytre sig i den offentlige debat uden frygt for repressalier, uanset hvor politisk ubekvemt dette måtte være for ledelsen?«

Begrundelse

Spørgsmålet er rejst på baggrund af en konkret sag fra Århus, hvor sygehusdirektøren har påtalt nogle udtalelser fra en tillidsmand om forholdene på pædiatrisk afdeling

på Århus kommunehospital, og hvor sygehusdirektøren har ment, at udtalelserne står i modsætning til en tillidsmands forpligtelse til at bidrage til en rolig arbejdsgang på afdelingen. Det vil sige, at sygehusdirektøren anfægter tillidsmandens ret til at tage del i den offentlige debat om nedskæringerne på hospitalsområdet og fratager tillidsmanden hans ytringsfrihed ved at pålægge vedkommende tavshedspligt. Sygehusdirektøren har endog udtalt, at han ikke mener, at tillidsmanden burde kunne anerkendes som tillidsmand længere.

Svar (28/8 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Det tilkommer ikke mig som indenrigsminister at udtale mig om, i hvilket omfang der som følge af tillidsmandsreglerne måtte gælde begrænsninger i en tillidsmands adgang til at udtale sig om forholdene på vedkommendes arbejdsplads. Der er tale om fagretlige regler, der er fastlagt i en aftale indgået mellem de kommunale arbejdsgivere og arbejdstagere.

Med hensyn til det generelle spørgsmål om offentligt ansattes ytringsfrihed kan jeg oplyse, at udgangspunktet helt klart er, at der gælder en ytringsfrihed. Visse forhold kan dog være omfattet af tavshedspligt, jfr. bl.a. reglerne herom i straffelovgivningen samt reglerne i tjenestemandsløvgivningen og de tilsvarende regler i de kollektive overenskomster.

Uanset ytringsfriheden antages det imidlertid, at der til ansættelsesforholdet er knyttet en vis loyalitetspligt over for den institution m.v., hvori den pågældende er ansat. Rækkevidden heraf beror på det enkelte ansættelsesforhold og i øvrigt på de konkrete omstændigheder.

Om offentligt ansattes ytringsfrihed kan i øvrigt henvises til professor, dr. jur. Bent Christensens responsum herom, udarbejdet i 1980 efter anmodning fra finansministeren og optrykt i tidsskriftet »Juristen & Økonomen« 1980, side 85-120.

Da den eksisterende lovgivning allerede sikrer de offentligt ansattes mulighed for at udøve den ytringsfrihed, som de på linje med andre borgere er i besiddelse af, finder jeg ikke, at der er baggrund for nærmere lovgivning herom.